

V dvajsetih letih smo zapravili vse

Kava z Gianniem – gost Lado Ambrožič, oktober 2013

Ob kavi vsi samo govorimo o politiki. Kamor koli greš, evo pa smo že v politiki noter.

Sva že noter. Glejte, vam bom nekaj povedal, mogoče, ne vem a vam bo to všeč ali ne. Mi smo zdaj dolžni recimo 23 milijard evrov, mala Slovenija z 2 milijona prebivalcev.

Saj jih bomo z davki pobrali noter?

Ne vem. Ta dolg je grozljivo velik. Mi smo bili v Jugoslaviji, malo pred razpadom je bila Jugoslavija dolžna recimo 23 milijard dolarjev, to je manj, ampak to je bilo 20 milijonov ljudi. In to je bil kolaps. To je bil kolaps.

Hočem povedati to, da smo v dvajsetih letih odkar imamo samostojno Slovenijo, v dvaindvajsetih letih, iz tega moralnega in siceršnjega materialnega kapitala, kaj smo naredili? To je kolaps. V dvajsetih letih smo zapravili vse. Se pravi, mi smo skorumpirana, pokvarjena družba, na čelu s politiki, in politika in oblast sta ves čas tesno sodelovala z vsemi, sodelovala z vsemi.

In krivda je v politiki, ker so si velika večina teh gospodov, ki so sedeli v parlamentu ali v drugih inštitucijah, so si zelo opomogli. Jaz se spomnim, kaj smo imeli leta 89, ničesar. Jaz se spomnim nekega poslanca, ki je rekel, saj je že umrl, je prišel en dan k meni in je rekel: Glej kako imam lepo obleko, pa je poslanec, glej kako imam lepo obleko, so nam kupili po dve obleki vsakomur. Razumete kaj, niso imeli kaj obleči. Jaz se spomnim Peterle, ko je postal predsednik vlade, on si je od prijatelja sposodil obleko, to je povedal meni v kamero. Se pravi, niso imeli nič. Zdaj so pa vsi postali strašno bogati, strašno premožni. Od kje? Vemo točno koliko je imel kdo plače. Se pravi, tle je veliko, veliko korupcije, podkupovanja. Od zadaj so ti ljubiji, ki so jim plačevali, da so sprejemali take in take zakone.

In če je stara oblast, socialistična oblast, potrebovala 50 let, da smo bankrotirali, da smo moralno in materialno propadli in politično, so rabili 50 let. Ti so to naredili v 20 letih. In smo tam in stvar bo še slabša kot je kot vidite. Ena in druga vlada nima, ne ena ne druga nima programa, kako bi iz tega pravzaprav, razen da nam pobira denar iz žepov. Saj Janševa vlada bi isto delala kot dela vlada Bratuškove. Pobirat denar, se pravi nas stiskat do konca, kje je še možno kaj pobrati. Ni pa prave ideje, kako bi iz tega ven prišli. Saj nobene produkcije ni. Saj v tem času, v teh dvajsetih letih, kaj smo naredili? Naredili smo polno trgovin, polno trgovin, dobro ti mali obrtniki, saj so imeli, to pa je bilo tudi vse. Zapravili smo pa, prodali smo pa čudo, čudo dobrih tovarn, ljudje so prišli ob posel in tako naprej. V tem času nismo naredili nič. Popolnoma nič. Nobene nove tovarne, ničesar. Nobene nove vrednosti, samo trgovine, ampak od tega se ne da živeti.

Znana so imena, priimki, ve se kdo je kdo.

Jih je preveč. Niso samo ti tajkuni in ti vrhunski politiki, to jih je preveč. Tle gre za strašno velika omrežja, to so strašno velika omrežja. Saj ni samo tistih par tajkunov. Recimo pri banki ljubljanski, pri NLB, saj samo par tajkunov. To so vsi od tega živeli. Glejte neka tajnica, neka piarovka predsednika vlade. Koliko je ona dobila? Takih je bilo 10 000. Vidimo samo Bavčarja, Šrota in tako naprej. Takih je bilo 10 000, ki so iz tega, ki so v

ozadju, so skriti, so pa dobivali kredite, so dobivali to in ono. Tega je veliko. To je ustroj korupcije. To je država, kjer je korupcija pravzaprav zakonjena, ker pravni sistem ne funkcionira, ker se nikomur ni nič zgodilo. Ko se je prvič to zgodilo, da si je nekdo nekaj vzel, česar ne bi smel, bi ga moglo pravosodje po rokah. Vi se spomnite tam leta 90, ko so poslanci in vladni funkcionarji si izborili posebne kredite, zelo ugodne kredite. Takrat bi morali in predsednik države, predsednik predsedstva tedanjega in tako naprej, reagirat. Ampak oni so kar gledali. Ves čas so gledali, kako so lastnili, kako so kradli in vlada in predsedstvo in predsedniki in oblast so ves čas gledali in nihče ni nič rekel, ker so imeli očitno svoj interes.

Je rešitev, bomo izplavali iz tega ven, ker to več ni hec?

Jaz ne vidim rešitve s temi ljudmi in s temi idejami. To sem vam povedal. Ti nas bodo stiskali in stiskali. Zdaj če ste gledali, ko je prišel predstavnik mednarodnega denarnega sklada je povedal še pokojnine, še zmanjšati, to še zmanjšati in tako naprej. Ampak dobro, od česa pa bomo živeli? Od tega se ne da dolgovi plačati in od tega se ne da živeti. Problem bi morali mogoče tako rešiti kot ga je rešila Islandija. Zamenjati bom rekel vladajočo garnituro, ki se je pokazala kot nesposobna in skorumpirana. Žal.

A ne bi bilo lažje, da bi te ljudi kot sem prej rekel so znana imena in priimki, te ljudi, kje je ta denar, prinesite ga lepo nazaj. Koliko ste rekli 24 milijard, ogromno denarja?

To bi bilo idealno, seveda zdaj imajo denar tile ta glavni tiči imajo denar v davčnih oazah imajo denar ne vem kje skrito. Veste to je tako, tega denarja nikoli ne moreš dobiti nazaj. To je tako kot bi recimo vzel eno bom rekel eno blazino, na kateri spite in noter je perje, gosje perje. In greste gor na stolp, recimo na cerkveni stolp in to vržete ven in to gre povsod. In zdaj vi dobite to nazaj, nikoli več, niti četrte, niti deset procentov in tega se ne da nazaj dobiti. Še eno primerjavo bom dal, ko govorimo o tem, kaj se je dogajalo. Ti dolgov, ki so, to bova plačevala jaz in vi, najini otroci in tako naprej. Ki nisva nič od tega imela. To je tako kot recimo neka družina, močna, imajo posestvo imajo ono imajo tretje. In potem vsi delajo, potem pa začnejo eni trije krasti, nositi na svoj kup in tako naprej in prodajat njive, prodajat gozdove nam za hrbtnom. In potem se pokaže, da smo bankrotirali, da moramo posestvo in vse skupaj prodati, če hočemo preživeti. In zdaj moramo mi, ki smo ves čas pošteno delali, za mali denar, plačevati za one, ki so te dolgove naredili. In oni se smejejo, oni so svoj problem rešili, mi bomo pa to plačevali, ta generacija, pa naslednja pa naslednjih deset, pa upokojenci, pa ti, ki nimajo. Mislim, to je zdaj realna slika. Mi smo majhna država, ne vem kako bomo, s čim lahko mi zdaj prodremo, nafte nimamo, tega nimamo ...

A bo trojka prišla?

Saj to je čisto vseeno, trojka gor ali pa dol, dejstvo je, to bo šlo še na slabše, to ne more iti na boljše.

Odlomek je poslušal in zapisal Zlatko Šehovič

Vir: <http://www.youtube.com/watch?v=fR8LoatRMv0>

P.S.: Edini odgovor je zaupna in nenehna molitev.